

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן	Talmud Navigator										
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואי שלא במקומו כמקומו דמי, האי פסול? פיגול הוא									ז		כז.
זריקה דשריא בשר באכילה מיתא לידי פיגול, זריקה דלא שריא בשר באכילה לא מיתא לידי פיגול.	מר זוטרא:								!	◊	כז.
מנא לך הא?	רב אשי למר זוטרא:								^		כז.
דכתיב (ויקרא ז) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו פיגול יהיה, מי שפיגולו גרם לו, יצא זה שאין - פיגולו גרם לו אלא איסור דבר אחר גרם לו.									!	◊	כז.
אי הכי, איפסולי נמי לא ליפסל									ז	◊	כז.
מידי דהוה אמחשבת הינוח, ואליבא דרבי יהודה.	רב נחמן בר יצחק:								!	◊	כז.
לעולם פסול ממש, ושלא במקומו כמקומו דמי, ולא קשיא: כאן שנתן בשתיקה, כאן שנתן באמירה.	ריש לקיש:									◊	כז.
חישב ליתן את הניתנין למטה למעלה, למעלה למטה, עד מידי דהוה אמחשבת הינוח ואליבא דרבי יהודה כל.										■	כז.
אידי ואידי שנתן בשתיקה, ושלא במקומו לאו כמקומו דמי, והא דאיכא דם הנפש, הא דליכא דם הנפש.	רבי יוחנן:									◊	כז.
פסול ואין בו כרת	תנן:									◊	כז.
בשלמא לריש לקיש, היינו דקתני פסול ואין בו כרת, אלא לרבי יוחנן מאי אין בו כרת?										◊	כז.
קשיא.										■	כז.
ולשמאל מאי אין בו כרת?										◊	כז.
ה"ק: אם נתן במחשבה - פסול ואין בו כרת.										!	כז.
ורבי יוחנן, אי שלא במקומו לאו כמקומו דמי, ליהוי כי נשפך מן הכלי על הרצפה ויאספנו										◊	כז.
סבר לה כמ"ד: לא יאספנו	[רבי יוחנן]									!	כז.
הכל מודים בניתנין למעלה שנתנו למעלה, למטה שנתנו למטה, שלא כמצותן - לא יאספנו	דאמר רב יצחק בר יוסף א"ר יוחנן:									!	כז.
לא נחלקו אלא בניתנין למעלה שנתנו למטה, למטה שנתנו למעלה:										!	כז.
שרבי יוסי אומר לא יאספנו	[רבי יוסי]									!	כז.
ורבי שמעון אומר: יאספנו	[רבי שמעון]									!	כז.
ומשנתניו כדברי האומר: לא יאספנו.										!	כז.
הכל מודין בניתנין למטה שנתנו למעלה שלא יאספנו, וכל שכן בניתנין למעלה שנתנו למטה, הואיל ודמים העליונים למטה הן באין	רב חסדא אמר אבימי:									■	כז.
לא נחלקו אלא בניתנין לפני שנתנו בחוץ, בחוץ שנתנו לפני:										■	כז.
שר' יוסי אומר: יאספנו	[רבי יוסי]									!	כז.
ור"ש אומר: לא יאספנו.	[רבי שמעון]									!	כז.
(ויקרא ו) זאת היא העולה - הרי אלו מיעוטיך, פרט לנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים - אם עלתה תרד	רב נחמן בר יצחק: אף אנן נמי תנינא, רבי									◊	כז.
עולה - אין לי אלא עולה כשרה מנין לרבות שנשחטה בלילה, ושנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים, והלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוז' למקומו, ושקיבלו פסולין וחוקו את דמה, והניתנין למעלה שנתנו למטה והניתנין למטה שנתנו למעלה, והניתנין בפנים שנתנו בחוץ והניתנין בחוץ שנתנו בפנים, והפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן, מנין? ת"ל: תורת העולה, ריבה תורה אחת לכל העולין שאם עלו לא ירדו	רבי שמעון:									■	כז.
יכול שאני מרבה אף הרובע והגרבע, והמוקצה והנעבד, והאתנן והמחיר, והכלאים, והטריפה, ויוצא דופן?										ז	כז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

זבחים-כל הזבחים שקבלו דמן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ת"ל: זאת												!	כז:	
ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?												ז	כז:	
מרבח אני את אלו שהיה פסולן בקודש, ומוציא אני את אלו שלא היה פסולן בקודש												!	כז:	
הניתנין למטה שנתנן למעלה ולמעלה שנתנן למטה	קתני מיהא:												◇	כז:
ולא פליג רבי יהודה, מ"ט? לאו משום דקלטיה מזבח, ושמע מינה: לא יאספנו.													◇	כז:
מזבח הפנימי מקדש פסולין.	רבי אליעזר:												◇	כז:
מאי קמ"ל?												ז	כז:	
הניתנין בפנים כל	תנינא:											ז	◇	כז:
אי מהתם, הוה אמינא ה"מ דם דחזוי ליה, אבל קומץ דלא חזי ליה אימא לא, קמ"ל.												!	◇	כז:
קטרת זרה שעלה לגבי מזבח תרד, שאין לך מקדש פסולין אלא מזבח החיצון בראוי לו	מיתיבי:											ז	◇	כז:
חיצון אין, פנימי לא												ז	כז:	
תריץ הכי: קטרת זרה שעלתה למזבח החיצון תרד, שאין מזבח החיצון מקדש פסולין אלא הראוי לו, והפנימי - בין ראוי לו בין שאין ראוי לו מאי טעמא? האי רצפה, והאי כלי שרת.												!	◇	כז:
השוחט את הזבח לזרוק דמו בחוץ או מקצת דמו בחוץ, להקטיר אימוריו בחוץ או מקצת אימוריו בחוץ, לאכול בשרו בחוץ או כזית מבשרו בחוץ, או לאכול כזית מעור האליה בחוץ - פסול ואין בו כרת													■	כז:
לזרוק דמו למחר, מקצת דמו למחר, להקטיר אימוריו למחר או מקצת אימוריו למחר, לאכול בשרו למחר או כזית מבשרו למחר, או לאכול כזית מעור האליה למחר - פיגול וחייבין עליו כרת.													■	כז:
עור אליה כאליה דמי.	סברוה:												◇	כז: